

ONTWERP K.B. TER UITVOERING VAN DE OVERGANGSBEPALINGEN VAN
DE WET 22 JULI 1953 HOUDENDE OPRICHTING VAN EEN INSTITUUT
VAN BEDRIJFSREVISOREN
ADVIES VAN DE HOGE RAAD VOOR HET BEDRIJFSREVISORAAT

De Hoge Raad heeft kennis genomen van het advies dat de Raad van State, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 12 april 1985 heeft uitgebracht over het ontwerp van Koninklijk Besluit ter uitvoering van de overgangsbepalingen van de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een Instituut van Bedrijfsrevisoren gewijzigd bij de wet van 21 februari 1985. De Hoge Raad sluit zich aan bij de bemerkingen van de Raad van State en heeft gemeend deze als volgt te moeten aanvullen.

ARTIKEL 2

Lid 1 : De Franse tekst "organisation administrative des entreprises" dient naar het Nederlands vertaald te worden zoals in art. 62 van de wet door "administratieve organisatie van de ondernemingen".

De gegevens die in lid 1 worden vermeld kunnen natuurlijk alleen maar gelden bij wijze van voorbeeld en zijn niet beperkend bedoeld. Aan deze niet limitatieve opsomming zou moeten worden toegevoegd na de woorden "van de administratieve organisatie", de woorden "en de interne controle van de ondernemingen".

Lid 3 : Dit lid is een aanvulling op het tweede lid. Vandaar dat het verkieselijk is het woord "tevens" te vervangen door "daarenboven".

De bedoeling van het dossier is de erkenningscommissie toe te laten te oordelen over de bekwaamheid van de kandidaat. Hiertoe is het niet noodzakelijk de beschrijving te kennen van de vennootschap of organisatie waarin hij heeft gewerkt, maar vooral de plaats te kennen die hij in dergelijke vennootschap of organisatie heeft ingenomen en de preciese functies die hij in het geheel heeft uitgeoefend. Dit laatste is noodzakelijk om precies aan te duiden in welke onderdelen van de vennootschaps- of groepsactiviteit de kandidaat ervaring heeft gehad. De tekst zou in die zin moeten worden aangepast.

Lid 4 : De overeenkomsten met derden geven geen uitsluitel over de bekwaamheid van de kandidaat en voegen als zodanig niets toe aan de beoordelingsmogelijkheden van de erkenningscommissie. In die optiek heeft de tekst dan ook geen reden van bestaan. Indien het evenwel de bedoeling is het Instituut van Bedrijfsrevisoren toe te laten te oordelen over mogelijke onverenigbaarheden met activiteiten buiten het bedrijfsrevisoraat heeft de tekst wel zijn nut. In dat geval moet hij evenwel worden aangepast om het beoordelen van de onverenigbaarheden beter tot uitdrukking te brengen. Het Instituut zou dan een kandidaat kunnen toelaten tot de eed onder voorwaarde dat hij bepaalde functies opgeeft of bepaalde contractuele of vennootschapsrechtelijke banden beëindigt.

Het zou verkieselijk zijn de wijze van samenstelling van het dossier over te laten aan de erkenningscommissie, vermits die commissie in eerste instantie over de aanvragen moet oordelen. Deze bevoegdheid zou kunnen worden ondergebracht onder art. 8 of 9 die de werking van de erkenningscommissies regelen.

ARTIKEL 5

Alhoewel dit niet uitdrukkelijk in de tekst van het besluit dient te worden opgenomen, zou het omwille van de techniciteit in het spraakgebruik verkieselijk zijn indien de vertaling vanuit het Duits zou kunnen gebeuren door een bedrijfsrevisor die benevens de taal van de kamer waarvoor hij optreedt, ook het Duits machtig is.

ARTIKEL 8

Het is wel te verstaan dat de plicht tot geheimhouding zich eveneens uitstrekt tot het personeel van het Instituut van Bedrijfsrevisoren dat het secretariaat van de erkenningscommissies verzorgt.

ARTIKEL 9

Lid 1 : Zoals in art. 2 is het verkieselijk te spreken over de "administratieve organisatie van ondernemingen" i.p.v. de administratieve bedrijfsorganisatie. Tevens moet na de woorden "administratieve organisatie" worden toegevoegd : "en de interne controle van de ondernemingen".

Lid 2 : I.p.v. te spreken over "beraadslagend met alle kamers" is het verkieselijk te spreken over "beraadslagend in verenigde kamers".

Het is duidelijk dat de procedureregels bedoeld in het tweede lid van art. 9 enkel betrekking hebben op de interne werking van de erkenningscommissie; zij heeft immers niet de bevoegdheid om andere procedureregels op te leggen.

Wanneer de erkenningscommissie beslist tot het invoeren van een schriftelijke proef; dient deze schriftelijke proef algemeen te worden toegepast op alle kandidaten. De uitslag van de schriftelijke proef kan slechts dienen als één van de verschillende elementen die in aanmerking dient genomen te worden bij de beoordeling van de kandidaat. Een kandidaat mag niet worden geweigerd alleen op grond van de uitslag van de schriftelijke proef.

ARTIKEL 10:

Lid 1 : Dit lid dient te worden aangevuld met een bepaling waarin de commissie de termijn vaststelt binnen dewelke de kandidaat zijn dossier moet indienen, omdat in het derde lid wordt verwezen naar de door de commissie "vastgestelde termijn".

Lid 3 : Indien de kandidaat zijn dossier niet binnen de vastgestelde termijn kan aanvullen, dient hij in elk geval de wettige redenen waarom hij het dossier niet kan aanvullen binnen de vastgestelde termijn ter kennis te brengen van de commissie.

ARTIKEL 11 :

Lid 1 : Het is verkieselijk in het Nederlands te spreken van "door vier leden wordt goedgekeurd" i.p.v. "door vier stemmen wordt gesteund".

Lid 2 : Alhoewel dit niet in de tekst van het K.B. is voorzien, is het duidelijk dat de beslissing van de Raad van het Instituut moet gemotiveerd zijn, wanneer de Raad in afwijking van het advies van de erkenningscommissie de toetreding zou weigeren van een kandidaat als lid van het Instituut. Dit volgt reeds uit de tekst van de wet die in art. 46 stelt dat : "Elke beslissing van de Raad van het Instituut die betrekking heeft op één welbepaalde persoon wordt met redenen omkleed". Het is duidelijk dat het toelaten van een kandidaat als lid van het Instituut zo'n beslissing betreft over een persoon. Ter vrijwaring van de rechten van de geweigerde kandidaat is het wenselijk te voorzien in de mededeling aan de kandidaat van de motieven van weigering zowel wat de erkenningscommissie als wat de Raad betreft.

ARTIKEL 15 :

Lid 1 : I.p.v. te eisen dat de meerderheid van de leden van het Instituut de hoedanigheid moeten hebben van bedrijfsrevisor, eist de wet dat alle vennoten, zaakvoerders en bestuurders de hoedanigheid van bedrijfsrevisor dienen te hebben, of een in het buitenland daarmee gelijkgestelde hoedanigheid. De wet legt niet de vereiste van een Belgische meerderheid op.

Vandaar dat het de voorkeur verdient eenvorming te verwijzen naar de wettelijke bepalingen en te specificeren dat vennoten, zaakvoerders en bestuurders ofwel lid moeten zijn van het instituut of in het buitenland een gelijkwaardige hoedanigheid moeten hebben, zoals bepaald in art. 67 van de wet.

ARTIKEL 17 :

Lid 5 : De Franse tekst "organisation administrative des entreprises" dient naar het Nederlands vertaald te worden zoals in art. 62 van de wet door "administratieve organisatie van de ondernemingen". De bedoeling van deze bepaling is eventuele onverenigbaarheden vast te stellen. De tekst zou dan ook in deze zin dienen aangepast te worden naar het voorbeeld van het vierde lid van art. 2.

Lid 6 : De volgorde in de zinsbouw van dit lid zou best worden veranderd, zodat hij wordt afgestemd op de zinsbouw van de andere leden van dit artikel : "6° het bewijs dat Belgische bedrijfsrevisoren in dat land gerechtigd zijn ... indien de vennootschap onder haar vennoten zaakvoerders of bestuurders personen telt die geen lid zijn van het Instituut van Bedrijfsrevisoren, maar ..enz."

De voorwaarden van wederkerigheid die in dit lid worden gesteld eisen voor de leden van het Instituut van Bedrijfsrevisoren in het buitenland een ruimere controlebevoegdheid op dan de Belgische wetgeving terzake toestaat aan buitenlandse bedrijfsrevisoren die in hun land een gelijkwaardige hoedanigheid hebben : de voorwaarde gesteld in het zesde lid eist een rechtstreekse controlebevoegdheid op voor Belgische leden van het Instituut in het buitenland, terwijl de buitenlanders die een gelijkwaardige hoedanigheid bezitten eerst lid moeten worden van het Instituut vooraleer controlebevoegdheid in België te verwerven.

Voor de Hoge Raad van het bedrijfsrevisoraat

mei 1985.

F. VANISTENDAEL
Voorzitter.